

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis E Societate Iesv, De Eloquentia
Sacra Et Hvmana**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1626

Oratio Mardonii Svasoria.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68724](#)

αλλα τοις πάτας έγω αῦμα ὑπὸ μίαν χά-
ρη θέτω, διὰ πάσης διεξελιγῶν τὸ Εὐφάντης.

παιδιάνομα γέρων εἶχεν, σύρε γάρ πόλεν
ἀνδρῶν αἰδεμίκην, σύρε εἴην Θεούς ἐν αὐθιστών ὑπολείποδα, τὰς μὲν διόν τε ἔσα φέλειν ἐσ μά-
χη τῷ τέλεσθαι, ὑπεράρχοντα μέντοντας οἵτιοι θέσπιοι δέλιοι ζυγὸν, οἵτε θε-
τῆτοι. ὅμεις δὲ μητέρες καρίσιοι εἴσαντας ὑπὸ σκηνήσιον τὸ χρόνον, εἰς τὸ θέλει-
δεῖ, προθύμως πάντα τὰ δικαιά την παρέντας ἀντὶ έχοντας παρεκκευαστούσαν τρα-
τὸν κόλπισα, δέσποιντος, τὰ γινόμενα τοιμίζεται ἐναντίον ιμετέρω. ποιητέας μὲν γένουται
τὰ διανοτάτα. οὐδέποτε μηδὲν θελεῖν οὐδὲ νοσκέα, τίθημι τὸ πτυχία τε μέσον. γνώμην καλεῖσθαι
ιμέων τὸ βελόμενον ἀποφαίνεσθαι.

O E C O N O M I A O R A T I O N I S.

I. Exorditur ab exemplo. & instituto superiorū Regum, qui cum toti animum ad curas bellicas adiecerint: non decet Xerxes sicutum. & vita mollissimam sediri, locis hic benevolentia, cui attentionis troplus forus sit in hac persona maiestatis supervacaneus.

II. Ab utili argumentatur, quod magna illecebra cupiditate sit: Attica regionis fertilitas. Hac fuit ars Narsetis cum Longobardos ad Italicum bellum inuictans, eaedem regione illu eximie magnitudinis pompa praemissa: de quo strategemate dico in symbolis.

III. Magna arguuntur est Darij patrum exemplū, cuius spes fato intercessa, à quo nisi à filio instaurabuntur? Pater siquidem in filiis.

Venit qua voluit, viuere parte magis.

IV. Ultio iniuriarum proponitur & ingens sti-

mulus generositatē, cui probrum concoqueret
difficilissimum est: Iniuria autem rancor clarissimus:
dueibus illata. Nam Datus, & Antapharnes, sa-
trapas ab Atheniensibus concisi: Datus vero pra-
ter armorum calamitatem etiam perpetua Gra-
corum irisione expensis, à quo da: i: m: barba Barbaris-
rīmus, quem Datus & mālū vocat Aristophanes in pace.

V. Spes ample, & generosa illustri oratione ex-
agerantur. siquidem Attica denita, Persis
cœloproxima futura est. Quem locum est imita-
tus Gracius Poëta Anthologia lib. primo, ubi Ro-
ma appellatur πάτριον Φρομίον εὐραίς.

VI. Illectat preijs generosorū animos. Nam &
Persarum regibus, quod ostendimus in Xenon-
phonite fū familiare pro conceione fortis lauda-
re. & amplissime munera rari.

ORATIO MARDONII SVASORIA.

Inuentio tota pendet ab unicis personarum.

Dispositio naturalis, Elocutio blanda, adulatoria, elata.

Ωδέσσοτα, οὐ μόνον τῆς γενομένης
περτέλιν ἄριστος, ἀλλὰ καὶ τέσσομέ-
νον, δε τά τε ἀλλο λέγωντες ἄριστα, καὶ ἀλη-
θέστα, καὶ Ιανας τοὺς οὐ τὴν Εὐρώπην κατοικ-
μένης; οὐκ ἀστει καὶ λαγεόσας ήντις ἐόντας ά-
ναξίας, γράψοι δι' εἰς πρῆγμα, τις οὐχαίρει,

Domine, tu verò non modò superioribus
Persis, sed etiam venturis es præstantior,
qui cum alia, & optima, & verissima
commemoras, tum verò quod Jones, qui
Europam incolunt, non sines habere lu-
dibrio nos, minus quam ipsi sunt lu-
dibrio digni: etenim res indigna est, si Sacas, &
Indos, & Aethiopes, & Assyrios, aliasq; mul-

χρι Ινδούς, καὶ Αἴθιοτας, καὶ Λασυρίτες, ἀλλά τε θεοι πολλα καὶ μεγάλα, ἀδικοπάντα Πέρσας οὐδὲν, ἀλλὰ δύναμιν προσκτάδαι βυλόιδην, καὶ λαχρεῖς ἄλδροι, δόλιοις ἔχοντες Ελλήνες, ἢ ἐπάρχαντας σύνοικους, οὐ δικαιοσύνητας. οὐ δεῖσαντες; κοίλων πάντων οὐ συρόφυτοι: κοίλων ἢ χρημάτων δύναμιν; οὐ ἐπισάμετα μὲν τὸν μάχην, ἐπισάμετα ἢ τὸν δύναμιν ἔσταις ἀδεντα. ἔχοντες δύνατες πάρδας καὶ λαχρεῖς ἀλδρούτοις, οἰον τὴν κητετοῦ Χαρτοκητηναῖς. Ιωνές τε καὶ Αἰολες, καὶ Δωρίτες καλέονται. ἐπεγνθίους ἢ καὶ αὐτοὺς ἡδη πτλαίνων ἐπ τοὺς ἄνδρας τρέτας. οὐτὸς παῖδες τὸ Σεῦκελευθερίς, καὶ μοι μέχρι Μακεδονίκης ἐλέσαντες, καὶ ὅλην ἀπολιτανόντες εἰς αὐτὰς Αθηναῖς ἀποτικτέας, οὐδεῖς ἡττιῶντες εἰς μάχην, καὶ τοι εἴδασι Ελλήνες (ὡς παυθανομαῖ) ἀβυλότατα πολέμους ἵσασθαι οὐτὸν ἢ ἀγνωμοσύνης, καὶ σκαριότητος. ἐπεὰν γάρ οὐλήρτσι πόλεμον προείσασθαι, ζευρότες τὸ καλλιστον χαρίον καὶ λειτατον, εἰς τὴν Κριτιόντες μάχονται. ὥσε σὸν κακῶν μεγάλοι οἱ νικῶντες ἀποταλαζόνται. περὶ γάρ τοι οὐτοῖς εἰδικριώντες εὐδέλεγον ἀρχὴν. Κέλεις γάρ δὴ γίγνονται τοὺς χρεῖους, ἐόντας διογκώσας κιρύξι τε διαχρεωμένους, καὶ ἀγγέλους καὶ λαμπεάντεις τὰς διαφορὰς, καὶ παντὶ μᾶλλον ἢ μάχησι. εἰς τὸ πάντως ἔδει πολεμεῖν πρὸς ἀλλήλους, ζευρίσκειν χρὴ τῇ ἐκάτεροι εἶσι δυσχερωτότατοι, καὶ ταῦτη πειράμ. Νότως τοιών οὐ χρηστοῖς Ελλήνες διαχρειδεῖν, ἐμέο διλασαντος μαχρι Μακεδονίκης γῆς. Οὐκ ἡλθον ἐς τόπον λόγον ἔστε μάχεσθαι. Κινδύνους μέλει τοις, οὐ βασιλεῖδ, ἀντιώσεοδας πόλεμον προσφέρων, ἀγοντικῆς πλῆθος τοῦτο τὸ Ασίης, καὶ νέας τὰς ἀπάστας; ὡς μὲν ἔνδιον δοκέω, οὐδὲν τούτο θράστως ἀνίκαι τὰ Ελλήνων πρήγματα. εἰς τὸ έγώ Ιευθέην γνώμην, καὶ ἔκεινοι ἐπαρθέντες δεύτην ἐλθοιεν ὑμῖν εἰς μάχην, μάθοιεν δινός εἰς μὲν ἀνθρώπων ἀριστοῖς τὰ πολέμια. Εἰσω δὲ ὦν μηδὲν ἀπείρητο, οὐτόματην γάρ δύδει, οὐλαβόπειρης πάντας ανθρώπωντος φίλει γινέσθαι,

tas, ac grandes nationes, quae nihil Persas læsere, tamen potentiae prolatandæ gratia in prouincias redigimus: Græcos, qui nos laesere iniuria incepunt, vleseemur: quidnam metuentes: quas ilorum copias, quam pecuniarum vim? Forum pugnam nouimus, eorum nouimus vires esse imbecilles: eorum quos subbeginas, liberos penes nos habemus, hos qui domi nostræ habitantes, Iones, & Acole, & Dores appellantur. Quos ipse quoque expertus sum, quum eis iussu patris uiintuli bellum, ac mihi cum in Macedoniam usque processissim, & penes usque ad ipsas Athenas, nemo pugnaturus occurrit. Quantum quam consuevere Græci, ut audio, inconsultissime inire bella, propter imperitiam, ac sinistritatem. Nam cum bellum inter eos indictum est, in locum quem pulcherrimum, planissimumque inuenire, descendentes, ibi prælia faciunt: ita ut magno cum suo malo victores inde discendant: deuicii (ne longius reperam) internectionem deueniunt. Quos oportebat, cum sint eiusdem lingua, interpolitis caduceatoribus, ac nuntijs diimere conrouerbias, & omnia alia potius agere, quam pugnare: aut si necesse habent inter se omnino pugnare, locum aliquem inuenire ut ilque expugnare difficultimum, & ibi fortunam belli tentare. Hoc itaque iuu haud probarentes, Græci nunquam mecum verbis egerrunt de dimicando, cum Macedonia tenus promouisset. Tibi autem, Rex, quis obuiam venturus est bellandi caus. Copias Asiae, ut que omnem classem agenti? Non eo audacie procedunt (ut reor) Græcorum res. Quod si me fallit opinio, & illi recordia elati ad pugnandum nobiscum venient, discant nos est in re bellica præstantissimos hominum. Nihil igitur sit, quod non experiamur. Nam sua sponte nihil fit, sed omnia ab experimento hominibus fieri consueunt.

C. O. E. C. O.

OECONOMIA ORATIONIS.

Reges Per-
sia, m
lumina.

Maria ubi
dida No-
stra Domi-
na

- I. Orditur à laude Regis, ubi nota Persarum Reges dicitur nōtā, quod nōmen glījēni Paula-
tim affestatione Rōani Imperatores aff. impē-
runt. Augus̄ius quidēm recusauit, Sueron. 13.
Domitianus admisit, cap. 13. & Mart. lib. 5. et
pigr. Quin Angustia, iam vulgo Domina, no-
minabatur, ut apud Oppianum libro primo de
venatione, oī μεγάλη μεγάλη γνώστη Δομι-
τία. & hoc ad distin̄ctionem Matrūm famili-
as, qua s̄iotōnū, & vīḡm appellantur, tēsē Epi-
scō. Aī γνώστης ēudūs ἀπό τ̄ θέωρα χρ̄ δέ-
ka ἐπ̄ τ̄ ἀρ̄ τ̄ ἀδρ̄ τ̄ κύρια καλούται:
quov̄ exemplo Gregorius Turonensis lib. 9. cap. 20.
Brunechius Domnam vocat. Surius in vita S.
Gerardi ad 2. Septembri referit ab eodem viro
sancto primum in gente Hungarica institutum,
ut non pronuntiaretur nōmen ipsius matris
Dei, sed Domina appellaretur.
- II. Primum argumentatur à maiore ad minū,
non decere eos, qui Sacus, Assyrios, Aerbiopas do-
- SACRA ē. eo-
muerint Gracostimer. Sacra autem illi sunt, qui
in Persis in viñificatore, quo ille cī fuerant cruci-
datis, calamitatis. & ignominiā sua monumentū
apud Persas Sacarum festum reliquerunt, de
quo dicō in Symbolis ex Dionē Prusao oratione
4. de regno.
- III. Ex superiorē sequitur tenuitas Gracorum,
& tamēritas, unī optia consilij in bellū gerēdis,
qua ipse Ius experimente cōprobar, malis iōsē
tamen boſis 4s, quibus libitum est, pingens colo-
ribus, & eos Reque ibens, tanquam in specu-
lis, qua Graci tēpōχma, & parāx̄ia nomi-
nānt.
- IV. Persarum potentia ex adūrō compārdatur,
& bellum sententio dico concluditur ἀπό τοῦ
qui πάντα, cui similē est dictum veiu Epicharmi
τὸν φρενὸν πελῶσαι πάντα βροτοῖς οὐαδο-
θεῖ.

ARTABANI ORATIO DISS VASORIA.

Inuentio est ab argumentis remotis, à recentibus videlicet exemplis infeliciū
expeditiōnum.

*Dispositio prudens, & artificiosa, à necessarijs excurrit in locos communes, grāues, &
sententiosos, dissuader, docet, inuebitur.*

Elocutio neruosa, grandis, excelsis sententijs exaggerata.

Ω βατίλεο̄ μὴ λεχεῖσθαι ἢ γνωμ̄-
ων ἀνθεύν ἀλλήλητι σόντει τὸν ἀ-
μενον αἴροντων ἐλέους ἀλλάζεται
πρημένη χρῆσαι τεχνεστων δε δεῖ ὁπερ
χρυσὸν τὸ ἀκρατοντὸν τὸ ἐπ̄ τεῦθον δια-
γνώσκειν ἔταιρον τὸ παρασίτων ἀλλα
χρυσῶ, διαγνώσκοντων τὸ ἀμένον. Τυχῶν τοῦ
παῖδος τῷ σῷ ἀλφειοῖ τὸ εἰπὼν Δαρείων γό-
ρενον μὴ τραπεύσαντο τὸ Σκύθας, ἀλλαρεῖ
δαμοθι γῆς ἐπ̄ τὸν νέμοντας. οὗτος ἐπ̄ τὸν Σκύ-
θας τὸν νομιδασκετασθεντα, ἐμοὶ τε τὸ
τετέλεσται, τραπεύσαντος τοῦ πόντος τε καὶ

R Ex, nisi diuersa inter se sententiæ dicā. *Sententiay*
tur, non potest quis eligere meliorem, sed *eleclūm*,
necessē habeat ea, quē dicta est, vii. at quū
plures dicta sunt, licet tanquam aurum pu-
rum dēligeret: quod per se discernēcum ne-
queat, comparatum cum altero discerni po-
test. Ego patrī tuo Dario, eidēm q̄ fratri meo
suadēbam, ne sumieret aduersus Scythas expe-
ditionem, viros nulla vñquam oppida incōle-
tes: sed ille sperans Scythas Noniades se sub-
acturum, mihi non est assentus: itaque sum-
p̄madēs.
a expeditione, mul̄is, & egregijs viris de
exercitu amissis abiecessit. Tu yero, Rcx, bellū
infirre desinas viris, multo, quam Scythae Gracifor-
sunt, præstantioribus, quique & mati, & ter. tēs.

Napa

ea